

REVISTA ESTIUENCA

Surt els Dijous

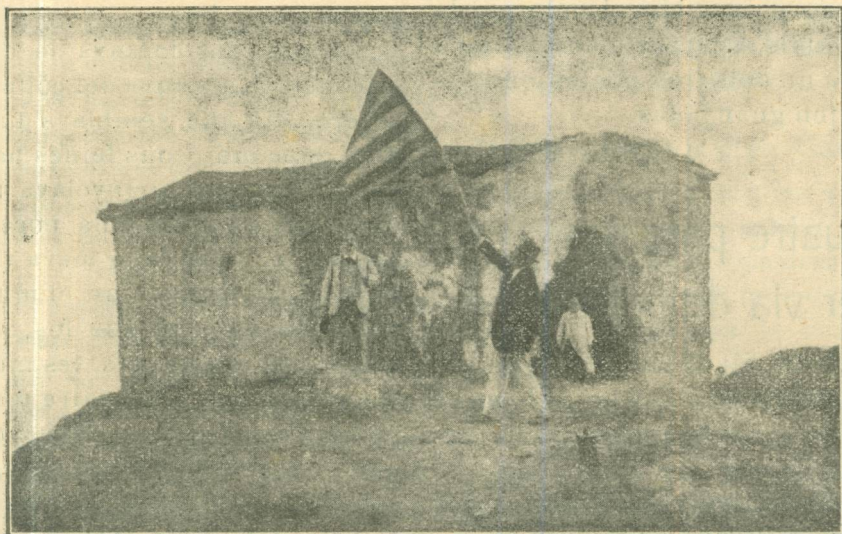
Any II _____ Núm. 25

Sant Hilari Sacalm, 6 de Setembre 1923

Nombre solt. 0.25 ptes.

Temporada, 3.00 »

Commemoració del 11 de Setembre de l'any 1714

SOLTERRA

El Simbol de LLIROIA, homenatjant des del pic més alt de «Las Guillerias» (1200 metres).
 :: als martres patria del 11 de Setembre. ::

més aprop de la Ciutat aimada i del estatge dels martres d'aquells jorns. I, sols, o acompanyats d'amics voluntariosos, un cop al cim desplegant la barrada gloriosa, i lligada al bastó que m'havia ajudat a l'ascensió, onejava llarga estona, entre aquell aire pur, ben enlaire, ben amunt, que com més, aprop més dels herois homenatjats semblava trobar-me.

I aixís, quants onzes de Setembres pugui, des de Sant Celoni pujaré al Turó del Home, o al de Les Agudes del Montseny. Anys després des de Sant Hilari, amb goig he prestat el mateix tribut des de l'alterós Solterra. Aquí sento grat poguer-ne reproduhir a LLIROIA un d'aquests recordatoris.

El descens, és d'un rejuveniment inexplicable, aixís, ple de sana alegria. Totes les cançons de la terra us venen a flor dels llavis. Realment és el goig d'haver complert una santa missió. Perquè qui no ha sovintejat l'ascensió a un dels pics de nostres muntanyes, no ha sentit aquest esplai del cor no parió a cap altre, ni'l respir dels pulmons plens d'aire pur, ni el desig de victorejar als fills heroics d'aquesta terra, ni ha fruit del sò meravellós que té en aquelles regions el crit d'un ¡Visca Catalunya!

EL SIMBOL

GLOSARI

Aquesta data del 11 de Setembre és la que'm celebrat sempre amb més fervor. No per la caiguda de la nostra terra que prou que era iniciada de bona cosa d'anys anteriors. Hi hem vist la fita marcada d'un final de sofriments que poble heroic en la terra hagi sofert per la defensa de la

seva lliberiat, i alhora el ferm llevat de la nostra renaixença. I l'havem sentida tant, aquesta data gloriosa, que, quan forçoses privacions no us han permés esplaïar nostre cor pels barris de la Ciutat on se desenrotllà la tragèdia i sovintejar nostre visita a n'aquell sagrari de la pàtria que simbolitza l'estàtua Casanova, el record ens ha emprés a pujar muntanya amunt, a la més alta del país en que viviem, perquè, cosa particular, des d'allà dalt, ens sentiem en aquells moments,